

PRZEPLENIĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg n praet przepl(e)niło sie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. przeplenić.

*Przerzedzić się; przen [bezpodmiotowo; na czym]: Ano drugi [pijanica] z wefela we łbie łobie łkubie/
Bárzo mu przeplewiono iákoś włos ná czubie. Y tu łie przepleniło bárzo ná łzuprynie *RejWiz* 30v.*

Formacje współrdzenne cf PLENIĆ.

SBu